

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Stilren och uppfriskande ojämn hästboksdebut

Österlund, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Publicerad: 01/01/2020

Document Version
(Referentgranskad version om publikationen är vetenskaplig)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Österlund, M. (2020). Stilren och uppfriskande ojämn hästboksdebut: Recension av Wilma Möller *Allt att vinna* .
Hufvudstadsbladet.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Stilren och uppfriskande otämjd hästboksdebut

Möller, Wilma *Allt att vinna* Schildts & Söderströms 2020, s. 272.

Att ge sig på att debutera i hästboksgenren är vågat. I ett överflöd av hästböcker, som långt rider på välkända troper och bekant dramaturgi, kan det vara svårt att skriva på ett sätt som övertygar om att just denna hästbok är ett nödvändigt tillskott till genren. Wilma Möllers debut *Allt att vinna* övervinner snabbt de dubier en luttrad hästboksläsare kan ha.

Visserligen är inget nytt under stalltaket, men Möller skriver med ett så utpräglat engagemang, lutar sig mot hästkunnighet och förmår blåsa språkligt liv i sin berättelse. Den glassigt formgivna boken tilltalar med sin sobra caffelattefärg, titeln i blänkande guld som antyder vinnarskalle, samt med bilden av häst och ryttare vars kroppar närmast smälter samman. Läckert är bara förnamnet.

Blandvänderpotential

Wilma Möller gör en stark ungdomslitterär debut då hon berättar om Nora som under en sommar deltar i galopptävling med hästen Kasimira. En spänningsintrig med hot och överfall, en försvunnen ryttare och tävlingsvärldens och stallets hierarki bäddar för blandvänderläsning med rafflande cliffhangers: "Tvärs över stallgången går ett spår av blod men allra värst ser det ut i Felix box. Boxdörren står öppen så att man kan se blodstänken uppefter väggarna och halmen som har färgats mörkt röd."

Noras mamma har varit tävlingsryttare, men skadats och motsätter sig därför dotterns hästintresse, medan morfadern stöttar och banar väg för tävlingsridandet. I stallet vinnas både vänskap och en pirrande romans kryddar på genrens vis skildringen av träning med hästarna i ur och skur. En redigeringsrunda till hade sopat undan några besvärande korrekturfel, men i övrigt är det en debut som lovar mer.

Den tånjbara hästboken

Under senare år har hästboksgenren utvecklats. Genren rymmer ett brett spann från Anna Sewells *Black Beauty* (1877) som tematiserar djurmisshandel och berättas ur hästens perspektiv till senare års genreexperiment som danska Mette Vedsøs poetiska hästbok *Hest horse pferd cheval love* (2017), som nominerades till Nordiska rådets barnlitteraturpris eller Emelie Novotnys *Vänd rätt upp* (2019), som tar hästboken vidare upp i åldrarna och

excellerar i hästrelaterad terminologi utan att texten brister. Hästboken är tacksam att experimentera med, och det pågår en påtaglig verksamhet i genren, där laborationer med kända troper i bästa fall betyder nya inmutningar. Ridsport är inte för intet en av våra vanligaste hobbyer. Och genren läses både av utövare och av så kallade dream girls/drömmande flickor som hellre tänker på och läser om hästar än har med dem att göra. Inom flickforskningen är stallflickor ett område som lockat till tvärvetenskaplig forskning i hur flickskap görs i samspel med dessa imponerande stora djur. Det finns något småfräckt gäckande i Wilma Möllers beskrivning av flickor, något otämjt som vetter mot hur hästarna gestaltas: "Sedan hon slupit tågrälsen i munnen ler hon alltid jättestort med alla tänder blottade- som en amerikan, brukar jag säga. Jag tyckte tandställningen var charmig, men Lydia hatade den av hela sitt hjärta. Hennes blanka, kastanjebruna hår är samlat i en hög hästsvans som nästan piskar mig i ansiktet när hon virvlar runt i det lilla rummet."